

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/43/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010168
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3816010168.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 23. 06. 2017 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Bielika a prísediacich Ing. Petra Vidu a Marty Gáplovskej v trestnej veci proti obžalovanému T. P.

r o z h o d o l :

Obžalovaný T. P., nar. XX. XX. XXXX, v W., okres F., trvale bytom A. H., F. XXX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Žilina

je v i n n ý, ž e:

dňa 01. 08. 2015 okolo 14:30 h v Nitrianskom Pravne, pri moste smerom do X. ponúkol maloletej poškodenej K.J.B., nar. 18. 06. 2002 vodku značky Nikolaus 38 %, po čom poškodená vypila z fľaše 200 až 250 ml vodky, následne sa presunuli v Nitrianskom Pravne pri pohostinstvo Stanica a v osobnom motorovom vozidle zn. Mercedes Benz evidenčného čísla F., ktoré bolo zaparkované na parkovisku, sa s poškodenou približne od 14:50 h do 15:15 h bozkával, pričom sedeli na sedadle vodiča a neskôr na zadných sedadlách, v čase približne od 15:15 h do 15:30 h, kedy bola koncentrácia etanolu v krvi poškodenej cca 1,50 - 2,00 promile a poškodená bola v stave ťažkej opitosti až v stave akútnej otravy alkoholom a v stave bezbrannosti, na zadnom sedadle auta dal poškodenej a seba dole nohavice, pričom zostal v trenkách a poškodená v nohavičkách, následne ich zakryl dekou, pričom si trenky stiahol a poškodená už tiež nemala nohavičky a vykonal s ňou pohlavný styk a to aj napriek tomu, že vedel, že má 13 rokov, pričom u poškodenej došlo pri pohlavnom styku k porušeniu hymenu- panenskej blany,

t e d a:

- zneužil bezbrannosť ženy, aby ju donútil k súdoži, čin spáchal závažnejším spôsobom konania, pretože ho spáchal lstou a čin spáchal na chránenej osobe, pretože ho spáchal na dieťati,

t ý m s p á c h a l

- zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. f) Trestného zákona, § 122 ods. 6 Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 127 ods. 1 Trestného zákona

a z a t o s a

o d s u d z u j e

Podľa § 199 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. c), § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému T. Macháčovi ochranné ústavné sexuologické liečenie.

o d ô v o d n e n i e :

H. Okresného súdu Prievidza č. 2T 43/2016 zo dňa 27. 02. 2017 bol obžalovaný uznaný vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. f) Trestného zákona, § 122 ods. 6 Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 127 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 199 ods. 2, § 38 ods. 2 Trestného zákona k trestu odňatia slobody 7 rokov, pre výkon tohto trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. a) Trestného zákona mu bolo uložené ochranné ústavné sexuologické liečenie.

Uznesením Krajského súdu Trenčín č. 2 To 26/2017 zo dňa 27. 04. 2017, potom čo podal odvolanie obžalovaný proti rozsudku zo dňa 27. 02. 2017, bol rozsudok Okresného súdu Prievidza č. 2T 43/2016 zo dňa 27. 02. 2017, podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušený v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku bola trestná vec vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd, okrem iného, uviedol, že nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku a tiež nezistil dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadal pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a mohli by pritom odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie je sčasti dôvodné. Uviedol, že pri rozhodovaní o vine a treste prvostupňový súd ako dôkaz vykonal i znalecký posudok znalkyň MUDr. I. - Q. z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria a sexuológia a MUDr. P. z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria, pričom znalkyňa P. I. - Q. vypočul aj na hlavnom pojednávaní. Zo záverov znaleckého posudku oboch znalkyň, ktoré vyšetrili obvineného, okrem iného vyplýva, že psychiatrickým vyšetrením u neho nezistili prítomnosť duševnej choroby ani poruchy, pričom v čase činu neboli jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti plne zachované. Z tohto dôvodu nenavrhli ochrannú psychiatrickú liečbu. V časti záverov týkajúcich sa sexuologického vyšetrenia obvineného je potom uvedené, že u obvineného bola zistená prítomnosť sexuálnej deviácie, sexuálnej agresivity. Ide o vrodenú poruchu koordinácie jednotlivých častí systému, táto ovplyvnila sexuálne správanie obvineného a podstatnou mierou ovplyvnila jeho ovládacie schopnosti. Obvinený nemá dostatočný potenciál na ovládnutie svojej odchyľne štruktúrovanej sexuality, nemá náhľad na svoju deviáciu. Pobyt obvineného na slobode je zo sexuologického hľadiska nebezpečný a je potrebné, aby absolvoval ochranné liečenie. Z uvedeného dôvodu navrhli obvinenému uložiť ochranné ústavné sexuologické liečenie. Znalkyňa P. I. - Q. na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch znaleckého posudku a uviedla, že z psychiatrického hľadiska je obžalovaný duševne zdravý a ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného počas skutku boli plne zachované, avšak na druhej strane uviedla, že ovládacie schopnosti vzhľadom na zistenú sexuálnu deviáciu považovali za výrazne znížené. Odvolací súd uviedol, že otázka posúdenia príčetnosti je síce otázkou právnou v kompetencii súdu, takéto rozhodnutie však musí byť podložené vykonanými dôkazmi, v danom prípade znaleckým dokazovaním. Konštatoval, že vzhľadom na prednesené závery znaleckého skúmania nie je možné v tomto štádiu konania vyvodiť, či obžalovaný konal v stave zmenšenej príčetnosti s poukazom na znalcami uvádzanú výrazne zníženú schopnosť ovládať svoje konanie, alebo nie. Takto prednesené závery považuje súd za rozporuplné a nejasné, pričom tieto majú zásadný význam pre rozhodnutie súdu. Z takto podaného a predneseného znaleckého posudku ako keby vyplývalo, že znalec si rozdelili ovládacie schopnosti obvineného na viaceré časti, z ktorých len jedna - v oblasti sexuality, je u neho znížená podstatným spôsobom, no vo výsledku toto nemá vplyv na konštatovanie o plnom zachovaní

ovládacej schopností obvineného v čase činu. Uvedenými rozpormi sa prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí nijako nevysporiadal, pričom náležité ozrejenie otázky príčetnosti obvineného môže mať zásadný význam nielen pri posudzovaní viny, ale v prípade uznania viny i z hľadiska ukladania trestu a splnenia zákonných podmienok pri rozhodovaní o ochrannom opatrení ústavného sexuologického liečenia. Odvolací súd ďalej uviedol, že prvostupňový súd nevykonával zákonu zodpovedajúcim spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, tieto nevyhodnotil dostatočne jednotlivo aj v ich súhrne tak, ako ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel pri svojom rozhodovaní k predčasným skutkovým zisteniam a právnym záverom. V odôvodnení napadnutého rozsudku neodstránil citované rozpory, tiež neuviedol akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov v tomto smere, nevysvetlil ako sa vyrovnal s obhajobnými tvrdeniami a námietkami obžalovaného v súvislosti s ukladaním trestu a ochranného opatrenia. Prvostupňový súd vôbec neuviedol skutkové zistenia a právne úvahy v súvislosti s tým, keď obžalovanému nepriznal žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ani nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Neuviedol prečo odmietol návrhy obhajoby na vykonanie dôkazov, v tomto smere odôvodnenie napadnutého rozsudku je nepreskúmateľné. Podľa odvolacieho súdu pre náležité zistenie skutkového stavu veci bude potrebné opakovane vypočuť znalkyňu P. I. - Q., aby sa podrobne zrozumiteľne vyjadrila, či na podklade vyšetrenia tak z psychiatrického ako aj sexuologického možno hodnotiť ovládaciu schopnosť obvineného v celku, tak že túto zložku mal výrazne zníženú a ak nie, z akého dôvodu. Odvolací súd pripúšťa, že zistená sexuálna deviácia môže ovplyvňovať ovládaciu schopnosť len za určitých situácií, preto je potrebné, aby sa znalkyňa vyjadrila k uvedenej otázke jednoznačne, aj s prihliadnutím na okolnosti, za akých sa skutok mal stať. Povinnosťou súdu vo svojom rozhodnutí bude uviesť tiež prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a tiež v prípade opakovaného rozhodnutia o treste bude úlohou prvostupňového súdu riadne sa zaoberať otázkou zistenia poľahčujúcich alebo priťažujúcich okolností a svoje závery v tomto smere uvedie vo svojom rozhodnutí, aby bolo v intenciách ustanovenia § 168 Trestného poriadku.

Prvostupňový súd, podľa § 327 ods. 1 Trestného poriadku, viazaný právnym názorom ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd opätovne vo veci vypočul znalkyňu MUDr. I. - Q.. Znalkyňa, okrem iného, uviedla, že na záveroch znaleckého posudku zotráva. Na otázku predsedu senátu, aby sa vyjadrila, či na podklade vyšetrenia psychiatrického ako aj sexuologického je možné hodnotiť ovládaciu schopnosť obžalovaného vcelku, tak že túto zložku mal výrazne zníženú a ak nie z akého dôvodu; uviedla, že nevie ako si to predstavuje odvolací súd, ale ovládaciu schopnosť obžalovaného nie je možné hodnotiť vcelku. Ľudskú psychiku je možné hodnotiť ako mozaiku, k tejto sa potom pridávajú inštinkty. Jeden z nich je sexuálny inštinkt. Z tohto dôvodu zákon umožňuje ochrannú liečbu psychiatrickú, aj sexuologickú. Keby každý sexuálny deviant bol psychiatrický pacient, sexuologická liečba by nebola potrebná. Vyjadrili sa v znaleckom posudku, že obžalovaný po psychiatrickej stránke nemá žiadnu psychiatrickú chorobu takej závažnosti, aby bolo treba uvažovať o znížení rozpoznávacích a ovládacích schopností. Obe zložky sa posudzujú v prípade mentálnej retardácie pacienta, alebo v prípade závažnej poruchy osobnosti, prípadne ak je duševne chorý. Okrem nezrelej, nie celkom vyrovnanej, osobnosti v prípade obžalovaného nič iné nezistili. Nič z jeho psychiky, mimo sexuality, nedáva dôvod na konštatovanie, že jedna z tých dvoch zložiek bola znížená, mierne znížená, výrazne znížená, prípadne úplne vymiznutá. Iný prípad je sexualita obžalovaného, táto je deviantná. Obžalovaný, keďže skutok v obžalobe bol veľmi pravdepodobne jeho prvý skutok, nevedel o tejto svojej deviancii. Častokrát sa stáva, že deviácia sa prejaví až pri skutku. Človek je často prekvapený čoho sa dopustil. Predpokladajú, že takto to bolo aj v prípade obžalovaného v tomto prípade. Vyšetrenia, aj falometrické, podrobili analýze, nemajú pochybnosť, že ide o poruchu koordinácie sexuálnych systémov t. j. sexualita štartuje ako keby "z ničoho". Sexuálny systém sa štartuje pokračuje až do koitu, prípadne sa zastaví v niektorej časti. Sexuálny systém sexuálneho devianta sa ani neotvorí, normálny človek má averziu voči sexuálnym kontaktom s deťmi. V tomto konkrétnom prípade maloleté dievčatá požívali alkohol, v prípade muža väčšinou sexuality by to vyvolalo averziu. Aj v prípade, že by sa takémuto mužovi dievčatá ponúkali, v tomto prípade by sa nenaštartoval sexuálny systém. Takýto muž by nepocítil sexuálnu túžbu. mužovi väčšinou sexuality by prekážalo ak sa, ako v tomto prípade, zúčastnilo erotických hier ďalšie dievča, obžalovaný uviedol, že mu to nevadilo. Je dostatok indícií, že obžalovaný trpí sexuálnou deviáciou. Tiež je možné konštatovať, že táto deviácia ovplyvnila ovládacie schopnosti obžalovaného. Bolo to podstatným spôsobom. Pokiaľ sa týka uznesenia odvolacieho súdu s ktorým sa oboznámila, porozumieť ľudskej sexualite treba mnohorakým spôsobom. Jedna z teórií sexuality je taká, že sa jedná o poruchu osobnosti. V kvalifikácii chorôb je to zaradené medzi poruchu osobnosti. V minulosti bola tendencia posudzovať osoby, ktoré spáchali sexuálne delikty ako amorálne osoby. Treba uviesť, že aj

veľmi charakterný človek môže byť sexuálny deviant. Na otázku predsedu senátu, či vzhľadom na to, čo znalkyňa uviedla, že obžalovaný nevedel ovládať svoje konanie, keďže sa možno jednalo o prvý takýto prípad, ani v situácii, že mal vedomosť o veku dievčat, uviedla že v situácii, že je sexuálny systém už rozbehnutý je veľmi ťažké ovládať sa. Takúto vedomosť má každý muž skúsený v sexuálnej oblasti. Jednoduchšie je sexuálny systém ani nerozbíhať. V prípade sexuálnych agresorov je to riziko a nešťastie, že sexuálny systém sa naštartuje ako keby "z nuly". V prípade sexuálnych agresorov nie sú žiadne námluvy, ktoré by predchádzali sexuálnym hrám. Obžalovaný, keďže nevedel o sexuálnej deviacii mal znížené ovládacie schopnosti. V prípade, že by sa bol obžalovaný predtým podrobil určitej liečbe, nebol by dôvod uvažovať o znížení ovládacích schopností. Na otázku prokurátorky aká je definícia duševnej poruchy v zmysle § 23 Trestného zákona, uviedla, že evidentne to nie je jasné ani odvolaciemu súdu. Vysvetlenie ľudskej sexuality za posledných 15 - 20 rokov je veľmi moderné. Hľadajú sa vysvetlenia prečo napríklad klerik sa správa pedofilne, pritom je to morálny človek. Duševné poruchy sú vo dvoch skupinách, sú funkčné a sú organické. Organické poruchy môžu byť poruchy intelektu, demencia. Funkčné sú nervového pôvodu. Potom sú veľké duševné choroby, schizofrénie, psychózy. Psychóza je duševná choroba v jej prípade sú vymiznuté rozpoznávacie a ovládacie schopnosti. Na otázku prokurátorky kde sa dajú zaradiť sexuálne deviacie uviedla, že existujú poruchy sexuálnych funkcií a potom sú sexuálne deviacie (poruchy systému). Máme vrodený sexuálny systém, ktorý je daný inštinktívne. Nedá sa tak ľahko ovplyvniť. Za posledných 150 rokov sa posudzovala porucha sexuality ako porucha morálky a nie porucha systému. Sexuálna deviacia je porucha inštinktu. Na otázku prokurátorky ako si v tejto v súvislosti vysvetľuje konanie obžalovaného, že skutku predchádzala komunikácia s dievčatami na internete, uviedla, že z tohto sa nedá konštatovať, že si dievčatá koledovali o takéto správanie obžalovaného, vo väčšinevej sexualite sa predpokladá, že keď žena povie nie, muž to bude rešpektovať. Takto to aj býva, muž sa prispôsobí, aj keď veľmi nerád. Sexuálny systém trinásťročných dievčat sa vyvíja. Dievča, ktoré má 16 rokov sa správa úplne ináč ako trinásťročné dievča. Každému dospelému mužovi trinásťročné dievčatá idú na nervy spôsobom ako sa správajú. Aj v prípade, ak sa snaží takéto dievča ovplyvniť dospelého muža, tento povie, aby prišla keď bude dospelá. Na otázku, či je sexuálna deviacia duševná porucha v pravom slova zmysle, uviedla znalkyňa, že nie. Duševná porucha v pravom slova zmysle sú bludy a halucinácie. Obžalovaný nie je duševne chorý, nie je dôvod na zníženie rozpoznávacích a ovládacích schopností. Sú určité oblasti trestného práva kde sa nedá vystačiť len s pojmom duševná choroba. Na otázku prokurátorky, že v inej trestnej veci ako znalkyňa uviedla, že sexuálnu deviaciu je možné považovať za duševnú poruchu v širšom slova zmysle a je zapísaná ako porucha duševného zdravia uviedla, že medzinárodná klasifikácia duševných porúch eviduje hebefiliu, sexuálnu deviaciu. Obžalovaný je z psychiatrického hľadiska duševne zdravý. Na otázku obhajcu uviedla, že nedá sa povedať, že každý duševne zdravý človek je schopný za každých okolností sa ovládať v sexuálnej oblasti, byť morálnym. Na ďalšiu otázku uviedla, že konštatovali v posudku, že ovládacia schopnosť obžalovaného v oblasti sexuality v čase skutku bola podstatne znížená. V prípade, že by pred skutkom absolvoval liečbu, neboli by jednoznačne presvedčení, že obžalovaný sa nevedel ovládať. Ovládacia schopnosť obžalovaného v sexuálnej oblasti bola znížená o viac ako 50 %. Neznamená to teda, že ovládacia schopnosť obžalovaného bola vymiznutá.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že bolo preukázané, že sa stal skutok, ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku (skutok sa stal dňa 1. 8. 2015 a nie ako je chybné uvedené v obžalobe 1. 8. 2016), čím boli naplnené všetky zákonné znaky zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. f) Trestného zákona, § 122 ods. 6 Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 127 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný zneužil bezbrannosť ženy, aby ju donútil k súložiu, čin spáchal závažnejším spôsobom konania, pretože ho spáchal ľst'ou a čin spáchal na chránenej osobe, pretože ho spáchal na dieťati. Zneužitie bezbrannosti znamená zneužitie takého stavu ženy, v ktorom nie je schopná prejaviť svoju vôľu vo vzťahu k pohlavnému styku, prípadne nie je schopná klásť páchatel'ovi odpor. Súložou sa rozumie spojenie pohlavných orgánov muža a ženy, tak, aby došlo aspoň k čiastočnému zasunutiu pohlavného údu muža do pošvy ženy. Trestný čin je spáchaný ľst'ou v prípade, ak bol spáchaný s využitím omylu, ktorý páchatel' vyvolal alebo s použitím úskoku. Za dieťa sa považuje osoba mladšia ako 18 rokov, ak trestný zákon neustanovuje inak. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný naplnil všetky vyššie konštatované znaky žalovaného zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona. Aj keď obžalovaný spáchanie trestnej činnosti, ktorá mu bola kladená za vinu počas celého prípravného konania, aj v konaní pred súdom popieral, podľa názoru súdu jednotlivé vykonané dôkazy jednotlivo a aj vo svojom súhrne obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú a vykonané dôkazy tvoria ucelenú sústavu priamych a nepriamych dôkazov,

ktoré jednoznačne obžalovaného usvedčujú zo žalovanej trestnej činnosti. Treba predovšetkým uviesť, že obžalovaný nepopiera vykonanie určitých sexuálnych praktík s poškodenou, avšak tvrdí, že k týmto sexuálnym praktíkám k tzv. prstovaniu poškodenej došlo potom, čo ho k tomu priamo vyzvala poškodená, ktorá podľa jeho názoru pri týchto sexuálnych praktíkách bola pri plnom vedomí. Jednoznačne poprel, že by došlo medzi nimi k súložiu, teda ku spojeniu pohlavných orgánov muža a ženy tak, aby došlo aspoň k čiastočnému zasadeniu pohlavného údu do pošvy poškodenej. Tieto jeho tvrdenia, táto jeho obrana, podľa názoru súdu bola vyvrátená vykonanými dôkazmi na hlavnom pojednávaní. Za hlavný dôkaz v tomto smere považuje súd výpoveď maloletej L.K. z prípravného konania, ktorá bola podľa § 135 ods. 3 Trestného poriadku prečítaná na hlavnom pojednávaní. Z tejto jej výpovede vyplýva, že má vedomosť o tom, čo sa považuje za pohlavný styk dvoch osôb rozdielneho pohlavia. Potvrdila, že videla obžalovaného ako ležal na maloletej poškodenej K.J.B., pohyboval sa na nej, obaja vzdychali. Potvrdila, že je síce pravdou, že boli prikrytí dekou, neskôr však videla, že obžalovaný si obliekal trenírky a poškodenej obliekal nohavičky. Taktiež uviedla, že poškodená mala potom červený zadok. Skutočnosť, že poškodená mala po skutku znečistené oblečenie - tepláky, ktoré v tej dobe mala na sebe, potvrdili viacerí ďalší svedkovia, ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní. V súvislosti s otázkou, či medzi obžalovaným a maloletou poškodenou došlo k riadnemu pohlavnému styku treba poukázať na výpoveď svedkyne MUDr. D. na hlavnom pojednávaní a tiež na jej správu zo dňa 2. 8. 2015, teda na druhý deň po skutku, z ktorej vyplýva, že maloletá poškodená mala stopy čerstvého porušenia panenskej blany. Podľa názoru súdu na základe vykonaných dôkazov je možné ustáliť záver, že čerstvé porušenie panenskej blany poškodenej spôsobil obžalovaný pri pohlavnom styku s poškodenou v aute dňa 1. 8. 2015. V súvislosti s tým poukazuje súd na dôležitý fakt a to že v rámci prípravného konania boli urobené pre potreby znaleckého skúmania stery z rúk obžalovaného, poškodenej a tiež svedkyne maloletej L.K.. Bolo zistené, že na prstoch rúk obžalovaného, ani pod nechťami prstov rúk obžalovaného, sa nenachádzal biologický materiál nachádzajúci sa v pošve maloletej poškodenej. Táto skutočnosť je zvláštna a podľa názoru súdu vyvracia obranu obžalovaného, že mal tzv. prstovať poškodenú, mal teda opakovane podľa vlastného vyjadrenia 10 - 12 krát vznikáť prstom do pošvy poškodenej. Keby tomu tak bolo, podľa názoru súdu, opierajúc sa o skutočnosti, ktoré uviedla Mgr. X. na hlavnom pojednávaní, museli by sa stopy biologického materiálu na steroch z ruky obžalovaného nachádzať. Vychádzajúc z toho, že sa nenašli, súd si položil otázku akým spôsobom došlo k narušeniu panenskej blany maloletej poškodenej a vysvetlil si to tak, že k tomu došlo riadnym pohlavným stykom obžalovaného s maloletou poškodenou dňa 1. 8. 2015 na zadných sedadlách vozidla obžalovaného. Toto nepriamo potvrdzuje aj vyššie konštatovaná časť výpovede svedkyne maloletej L.K., ktorá videla ako obžalovaný ležal na poškodenej, pohyboval sa na nej, obaja pritom vzdychali. V súvislosti so stavom bezbrannosti poškodenej treba poukázať na výpoveď znalca MUDr. X. PhD. na hlavnom pojednávaní a tiež na závery jeho znaleckého posudku. Z týchto dôkazov vyplýva, že maloletá poškodená K.J.B. mala v čase okolo 15:15 až 15:30 hodine v krvi, po predchádzajúcom požití 200 až 250 mililitrov 38 percentnej vodky zn. Nicolaus, 1,5 - 2 promile alkoholu, bola v stave ťažkej opilosti až v stave akútnej otravy alkoholom a v stave bezbrannosti. V takom stave mala výrazne narušené sensorické, motorické, psychické funkcie. Prejavovalo sa to tuposťou, stratou orientácie, spavosťou, výpadkami pamäti. Podľa znalca vzhľadom na množstvo použitého alkoholu, neukončený vývin centrálnej nervovej sústavy hrozilo, v prípade že by nedošlo ku vyvracaniu časti požitého alkoholu, dokonca ohrozenie života maloletej poškodenej K.J.B.. V tejto súvislosti poukazuje súd na to, že poškodená podľa vyjadrenia svedkyne maloletej L.K. potom čo vracala, sadla si na predné sedadlo spolujazdca a určitú dobu spala. Tiež treba poukázať na ten fakt, že poškodená si vôbec nepamätala priebeh pohlavného styku s obžalovaným, čo potvrdzuje vyjadrenie znalca P. X. F. v súvislosti s možnými výpadkami pamäti poškodenej vzhľadom na množstvo použitého alkoholu. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný využil a zneužil bezbrannosť maloletej poškodenej K.J.B. v situácii, keď nebola schopná prejavíť svoju vôľu vo vzťahu k pohlavnému styku, tiež za situácie, že nebola schopná obžalovanému klásť odpor, pretože vzhľadom na množstvo požitého alkoholu nebola schopná vnímať okolie. Súd poukazuje tiež na tú skutočnosť, že obžalovaný, ktorý to ani nenamieta, mal vedomosť predtým ako mal pohlavný styk s poškodenou o jej veku, taktiež o veku svedkyne maloletej L.K. a napriek tejto skutočnosti mal dohodnuté stretnutie s maloletými dievčatami, pričom s jednou z nich mal dokonca pohlavný styk. Z ďalšej časti dôkazov zhromaždených v prípravnom konaní vyplýva že obžalovaný mal tendenciu vyhľadávať takéto stretnutia s maloletými dievčatami, vyplýva, to z e-mailovej komunikácie nachádzajúcej sa v spise, táto preukazuje takéto praktiky obžalovaného. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že na druhý deň po skutku mal opätovnú snahu mať stretnutie so svedkyňou maloletou L.K.. Pri hodnotení dôkaznej situácie súd neopomenul ani ďalšie nepriame dôkazy, ktoré nasvedčujú tomu, že obžalovaný sa dopustil na maloletej poškodenej K.J.B. zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona. Týmito nepriamymi dôkazmi sú výpovede

matky maloletej poškodenej K.J.B. Žanety W., matky maloletej L.K. P. P., ktoré vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní uviedli skutočnosti, ktoré im dievčatá povedali o priebehu skutku. V podstate zhodne potvrdili, že maloletá poškodená K.J.B. mala mať s obžalovaným pohlavný styk. Ak má súd vyhodnotiť doplnené dokazovanie na základe právneho názoru ktorý vyslovil odvolací súd vo svojom uznesení č. 2 To 26/2017 zo dňa 27. 04. 2017, je potrebné uviesť že znalkyňa MUDr. I. - Q. vo svojom doplňujúcom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 23. 06. 2017 uviedla že nie je možné ovládaciu schopnosť obžalovaného hodnotiť vcelku. Obžalovaný je z psychiatrického hľadiska duševne zdravý, avšak znalkyňa uviedla že trpí sexuálnou deviáciou - hebefiliou, v súvislosti s ktorou bola ovládacia schopnosť obžalovaného v sexuálnej oblasti výrazne znížená, o viac ako 50 %. Neznamená to ale že ovládacia schopnosť obžalovaného v sexuálnej oblasti bolo úplne vymiznutá. V súvislosti s riešením týchto otázok súd musel nevyhnutne riešiť aj otázku príčetnosti prípadne nepríčetnosti obžalovaného v čase skutku. Podľa § 23 Trestného zákona kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak. Taktiež riešil otázku či sexuálna deviácia obžalovaného je duševnou poruchou, alebo nie. Vyriešenie tejto otázky bolo potrebné na posúdenie príčetnosti prípadne nepríčetnosti obžalovaného v čase skutku. Z výpovede znalkyne vyplýva, že sexuálnu deviáciu - hebefiliu obžalovaného je možné zaradiť, podľa medzinárodnej klasifikácie, medzi duševnú poruchu v širšom slova zmysle, je zaradená medzi poruchy duševného zdravia. Podľa názoru súdu skutočnosť že sexuálna deviácia obžalovaného ovplyvnila ovládacie schopnosti obžalovaného v sexuálnej oblasti nie je možné interpretovať ako nepríčetnosť podľa § 23 Trestného zákona. Vzhľadom na vyjadrenie znalkyne, že ovládacie schopnosti obžalovaného v sexuálnej oblasti boli znížené o viac ako 50 % je možné hodnotiť ako konanie v stave zmenšenej príčetnosti, čo však nepostačuje podľa Trestného zákona na vylúčenie trestnej zodpovednosti. Súd riešil aj otázku opätovného návrhu obhajoby na vypočutie svedkov Ivana W. a U. W., avšak opätovne nenariadil doplnenie dokazovania výsluchom týchto svedkov. Podľa názoru súdu títo svedkovia nemôžu v rámci výpovede na hlavnom pojednávaní uviesť nové, podstatné skutočnosti, ktoré by mohli podstatným spôsobom ovplyvniť rozhodnutie súdu o vine, prípadne treste v tejto trestnej veci. Svedok G. W. bol vypočutý aj v prípravnom konaní, v rámci tejto výpovede nevedel uviesť bližšie skutočnosti k veci. Podľa názoru súdu ani svedkyňa U. W., aj vzhľadom na odstup času od skutku, by nevedela uviesť žiadne nové skutočnosti, ak by uviedla nejaké skutočnosti jednalo by sa len o sprostredkované informácie, priamo pri skutku nebola. Z týchto dôvodov nebolo vyhovieť návrhu obhajoby na doplnenie dokazovania výsluchom týchto svedkov. Všetky vyššie konštatované dôkazy jednotlivo a aj vo svojom súhrne usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovanej trestnej činnosti. Vzhľadom na túto skutočnosť bol obžalovaný uznaný vinným zo žalovanej trestnej činnosti.

Obžalovaný ako vyplýva z registra trestov nebol doteraz súdne trestaný, v poslednom období sa dopustil troch priestupkov oblasti dopravy. Podľa správy z miesta trvalého bydliska po 1. 1. 2015 neevidujú žiadnu sťažnosť na jeho osobu, jeho správanie v mieste trvalého bydliska nebolo predmetom prejednávania KOVP.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmere súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, na jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy. Samozrejme zaoberal sa otázkou, či v prípade u obžalovaného existujú nejaké poľahčujúce, prípadne príťažujúce okolnosti. Súd v tomto smere nezistil existenciu žiadnych poľahčujúcich, ani príťažujúcich okolností, preto trest ukladal za použitia ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona. Ak obhajoba namietala, že pri ukladaní trestu mali byť zohľadnené poľahčujúce okolnosti u obžalovaného podľa § 36 písm. b), písm. c), písm. d), písm. j) Trestného zákona, na priznanie týchto poľahčujúcich okolností neexistuje zákonný dôvod. V prípade poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. b) Trestného zákona (spáchal trestný čin v dôsledku nedostatku vedomostí alebo skúseností) podľa názoru súdu vzhľadom na trestný čin, ktorý obžalovaný spáchal, vzhľadom na vzdelanie, postavenie, vedomosti, na predchádzajúce životné skúsenosti, obžalovaný mal možnosť v dostatočnej miere posúdiť dopad svojho konania a uvedomiť si jeho závažnosť. V prípade poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. c) Trestného zákona (spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby) podľa judikatúry táto poľahčujúca okolnosť spočíva v spáchaní trestného činu v spojitosti s negatívnymi dôsledkami choroby páchatel'a, a bude ju možné priznať páchatel'ovi, ktorý vzhľadom na závažnosť a povahu svojho ochorenia a jeho nepriaznivé účinky na jeho celkový zdravotný stav, spácha trestný čin aj vzhľadom na takéto postavenie a ochorenie. Neexistencia tejto poľahčujúcej okolnosti u obžalovaného spočíva v tom, že obžalovaný, aj vzhľadom na vyjadrenia znalkyne MUDr. I. - Q. je z psychiatrického hľadiska

duševne zdravý, jeho sexuálna deviácia nemá taký nepriaznivý účinok na jeho celkový zdravotný stav, ako predpokladá judikatúra. V prípade poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d) Trestného zákona (spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých alebo ako osoba vo vyššom veku, ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť) túto poľahčujúcu okolnosť je možné priznať iba páchatelovi, u ktorého jeho vek mal zrejmy vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú vyspelosť a spôsobilosť. Súd nepriznal túto poľahčujúcu okolnosť z toho dôvodu, že obžalovaný v čase spáchania skutku mal takmer 19 rokov, avšak jeho rozumová odvoláva vyspelosť nebola taká aká by odôvodňovala priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti. V súvislosti s tým poukazuje súd na tú skutočnosť, ktorú konštatovala aj znalkyňa v znaleckom posudku, spomenula to aj v rámci výsluchu, že obžalovaný uvádzal, že pred skutkom mal asi 15 sexuálnych partneriek, v tomto smere, podľa názoru súdu, aj podľa názoru znalkyne, bol nadštandardne vyspelý a skúsený. V prípade poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život) nespĺnil obžalovaný podmienky na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti z toho dôvodu, že síce nebol súdne trestaný pred spáchaním trestnej činnosti, avšak dopustil sa celkom troch priestupkov ako bolo preukázané listinnými dôkazmi v spise. Pri ukladaní trestu súd použil, pri neexistencii poľahčujúcej, prípadne priťažujúcej okolnosti ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona podľa ktorého súd môže znížiť trest pod dolnou hranicou trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a ktorý spáchal trestný čin v stave zmenšenej príčetnosti, a súd má za to, že vzhľadom na zdravotný stav páchatel'a by bolo možné za súčasného uloženia ochranného liečenia dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania, pričom nie je viazaný obmedzeniami uvedenými v odseku 3 a zároveň uloží ochranné liečenie. Toto ustanovenie je možné v tomto konkrétnom prípade interpretovať, pretože v konaní bolo preukázané, že ovládacie schopnosti obžalovaného, vzhľadom na jeho sexuálnu deviáciu - hebefiliu, boli v sexuálnej oblasti znížené o viac ako 50 %. Toto ustanovenie je možné využiť aj preto že súd v zmysle § 73 ods. 2 písm. b) Trestného zákona uložil obžalovanému aj ochranné ústavné sexuologické liečenie, keďže spáchal trestný čin v stave vyvolanom duševnou poruchou, duševnou poruchou v širšom slova zmysle, a jeho pobyt na slobode je nebezpečný. Spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného vidí súd najmä v spôsobe spáchania trestnej činnosti, keďže trestná činnosť obžalovaného smerovala voči maloletej osobe mladšej ako 15 rokov, sexuálne nedotknutej, pričom pri spáchaní trestnej činnosti obžalovaný vyložil a zneužil stav bezbrannosti do ktorej maloletú poškodenú dostal potom čo táto požila väčšie množstvo alkoholu ktorý jej poskytol. Z priebehu dokazovania tiež vyplýva, že obžalovaný sa snažil takýmto spôsobom kontaktovať pred skutkom, ale aj po skutku ďalšie maloleté osoby, vrátane svedkyne maloletej L.K.. Vzhľadom na všetky hore uvedené skutočnosti, po dôslednom zvážení okolností, na základe, ktorých sa ukladá určitý druh a výmera trestu, s použitím § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na 5 rokov. Tento trest podľa názoru súdu dostatočne vystihuje spoločenskú nebezpečnosť konanie obžalovaného aj je potrebný na ochranu spoločnosti pred páchaním a páchatel'mi obdobnej trestnej činnosti. Pre výkon trestu súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Súd zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. b) Trestného zákona uložil obžalovanému aj ochranné ústavné sexuologické liečenie, keďže podľa znaleckého posudku, taktiež vyjadrenia znalkyne MUDr. I. - Q., obžalovaný spáchal trestný čin v stave vyvolanom duševnou poruchou v širšom slova zmysle a jeho pobyt na slobode nebezpečný.

Poučenie:

proti tomto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.